

Eesti ilu ei ole varjatud

Kallid kohalolijad ja žürii. Oleme siin, et jagada ilusaid mõtteid isamaa kohta. Paratamatult ei ole olemas utoopiat, iga kauni asjaga kaasneb alati probleeme ja hingedalusid. Eesti puhul on jällegi hulgaliselt rohkem kiita kui kurta, see on põhjuseks, miks me saame oma kodumaad unikaalseks nimetada; miks me saame seda esile tuua ja miks me saame uhkusega Eesti sünnipäeva tähistada.

Mis teeb Eestist Eesti? See on rahvas. Rahvas, kes pingutab igapäevaselt. Rahvas, kes rügab tööd. Inimesed, kes loovad peret; kes ka raskel ajal naeratavad läbi pisarate; kes hoiavad enda lähedasi ja kannavad oma elutarkusi põlvest põlve edasi. Säärane suur ühtsus, mida me tunneme, kui me koos asju teeme, kui me pingutame, on kirjeldamatu. Jõud, mida igaüks meist laulupeol enda sees tunneb, need emotsioonid - see ongi meie isamaa. Meie põlvkond võib vaid ette kujutada, milline laulupidu võis olla Eestis ärkamisajal, aastal 1869. See kõik on meie südames.

Kuid Eesti ei piirdu sugugi vaid rahvaga. Meil on neli aastaaega. Peame iseenesestmõistetavaks näha talvel valget lumekihti katmas viljakat mulda, näha kevadel esimesi õisi puhkemas, tundes õhus värsket looduse lõhna, näha suvel lainetavat merd ja tunda päikesekiiri meie põski silitamas, korjata sügisel seeni ning imetleda kirevaid värve, mida puud meile pakuvad. Palun võta hetk maha, mõtle, mis ilu meil igapäevaselt silme ees on. See kõik on meile tasuta. Dr. Seuss on öelnud: „Mõnikord ei saa te kunagi teada hetke väärtust enne, kui sellest saab mälestus.” Iga linnulaul, tilkuv jääpurikas, puu otsast kukkuv õun või ürgmetsade kohin on väärtustamist ja imetlemist väärt.

See-eest elu ei kipu olema nii lilleline, kui eelnevalt kirjeldasin. Paljud leiavad end olukorrast, kus aju on liiga kurnatud ja raske on seda kõike nautida. Põhjuseks on peamiselt majanduslik olukord, mis viimasel ajal muresid tekitab. Meeletu inflatsioon, mille vastu võidelda ei saa; parim, mida teha annab, on pea püsti hoida ja ajaga kaasas käia. See paistis eriti silma just õpetajate streigi ajal. Lõpuks ometi võtsid tuhanded inimesed julguse kokku ja nõudsid paremat palka. Tegevus oli mingi määral positiivne ning riigi eelarvest sai veidikene kärpida õpetajate palkadesse. Kerge see otseloomulikult ei ole. Madalad palgad on paraku tavaline probleem, mis Eestis esineb. Valitsuselt juurde nõudmine ei ole aga jätkusuutlik lahendus.

Eestlasi iseloomustab võime leppida, mis neil on. Ligikaudu neljandik Eesti elanikest elab suhtelises vaesuses ning sellest peaaegu 2 korda rohkem inimesi elab suhtelises vaesuses, kui ei võeta arvesse sotsiaalseid siirdeid. See tähendab, et valitsus tegelikult annab endast maksimumi, et rahval läheks paremini. Et võimalikult paljud inimesed saaksid elada kergemalt - seetõttu ka õnnelikumalt. Mida igaüks saab teha - on leppida hetkeolukorraga, kui saavutada seesmine rahu, muutubki elu sedavõrd kergemaks.

Eestis on palju, mida märgata; palju, mille üle uhkust tunda; palju, mida tähistada; ja palju, mida kogeda. Kui muuta mõttemaailma ühe sõnaga, avastad sa Eesti võlu. Ära mõtle, et peab siin elama; peab käima koolis; peab käima tööl või peab igal hommikul tõusma. Muuda see üks sõna ja ütle endamisi, et saan siin elada, saan käia koolis, saan käia tööl või saan siin igal hommikul tõusta. Märgates ainulaadseid detaile meie loodusest ja rahvast, saamegi Eestit nimetada utoopiaks. Kui kasutada, veel enam nautida, seda kõike, mida Eesti meile pakub, leiab iga inimene, nii noor kui ka vana, Eestist õnne ja kiindumust.

Hoidkem kokku ja toetame üksteist! Ilusat sünnipäeva, kallis Eesti!

Markus Rafael Kalda

12.M